

Pølsemaker, pølsemaker!

Av Jørgen Axelsen

Pølsemaker Hansen har underlige drømmer. Han drømmer hver natt. Han drømmer om pølser. Store, fete, røde pølser. En natt har han en særlig merkelig opplevelse. Han drømmer om en stor, fet dampende pølse, men denne pølsa har et ansikt. Et fjes med kroknese. Ansiktet er likt hans eget. Pølseskinnet er trukket stramt over de uthevede kinnbena. Øyelokkene åpner og lukker seg og han kan se seg selv skrike høyt.

Han setter seg opp i senga og kjenner hvordan svetten siler ned i øynene. Han ser ut i det mørke soverommet. Er det noen der? Han puster tungt og svelger mens hjertet synker ned i brystet. Han drar den lange, hengslete kroppen ut av sengen og tenner et stearinlys. Den krokete kroppen kaster lange skygger i skjæret fra stearinlyset. Den smale trappen knirker som vanlig i det han setter foten ned på det fjerde trinnet fra toppen. Hvit damp siver ut mellom de magre, blå leppene.

Nede i pølsemakeriet ligger svennen og sover på gulvet. Hansen sparker borti gutten og ber ham fyre opp i ovnen før han selv skrur på bryteren på den svære kjøttkverna som er plassert midt på gulvet. Han klatrer opp på den vesle gardintrappen som står inntil maskinen og ber svennen om å rekke ham en kasse med fleskestykker og restkjøtt som ingen vil kjøpe. Lukten fra kjøttet drar ham tilbake i marerittet og han svaier på toppen av stigen. Han slenger kjøttet ned i hullet og ser de store knivbladene kverne bitene til farse. Han klatrer ned igjen og henter en pose med blandet krydder for å ha i kjøttdeigen. Idet han lener seg over kverna for å helle, sklir posen ut av de knoklete nevene og han bøyer seg forover. Pøsegutten, som hadde snudd seg for å hente pølseskinn, ser bare et par tresko som står igjen på øverste trinn.

Det er torsdag, og eieren som alltid innom for å inspisere med sønnen på slep. På gulvet ligger svennen. "Hva sutrer du for, gutt? Hvor er Hansen?" Svennen peker mot kverna med en dirrende finger. "Hva mener du? Forklar deg!" Eieren gir ham et rapp over ryggen med spaserstokken. Svennen gulper i få ord fram den makabre fortellingen. Eieren klyver opp på gardintrappen og rører rundt i farsen med en pinne. "Det er jo synd å la all den farsen gå til spille!" Han stikker en møkkete finger ned i blandinga. Han lukter på den før han putter den i munnen. "Det smaker da deilig pølse." Svennen klør seg i hodet. "Hva med fru Hansen?" Eieren gnir fingrene mot hverandre "Jeg skal nok ta en prat med henne!"

En uke senere, i et hus ikke så langt fra pølsemakeriet, sitter fru Hektoen og leser dødsannonsene. "Rart at hu pølsemakerkona tar seg råd til å kjøpe ny pelskåpe nå som Hansen er dau! Strømme var visst kistebærer i bisettelsen, og han sa at kista var uvanlig lett." Hektoen grynter uinteressert og slurper med kaffen. "Men er det ikke rart da?" Fru Hektoen gir seg ikke. "En skulle jo tru at hu ville spare penger nå som mannen er dau." "Jada," mumler Hektoen irritert. "En skulle vel det." "Men jeg hadde flaks i dag," sier fru Hektoen. "Jeg fikk nemlig kjøpt de siste pølsene som Hansen laga. Ingen lager så gode pølse som Hansen!"